

BORGERSTRAAT

Ook aantal Duende-kunstenaars vindt werkplek aan de Borgerstraat
Nieuw atelierpand onder de rook van het Kasteel

"Als de supporters opgewonden raken, hoor ik hier de zangkoren," zegt Niels Smits van Burgst. Die opmerkelijke ervaring hebben de kunstenaars in de voormalige huisdoudschool aan de Borgerstraat in Spangen op wedstrijddagen van Sparta. SKAR heeft het U-vormige gebouw (begane grond plus 1 verdieping) sinds april in beheer als atelierpand. Het ligt op een steenworp afstand van het Kasteel, het stadion van Rotterdams oudste voetbalclub, die tot verdriet van liefhebbers, met name Jules Deelder, enige jaren geleden degradeerde naar de Jupiler League en de sprong terug maar niet kan maken.

Marjan Laaper in haar atelier aan de Borgerstraat.

SKAR kreeg de beschikking over het pand als vervanging voor het monumentale gebouw aan de 's-Gravendijkwal, waarvoor Stadsontwikkeling een nieuwe bestemming heeft. Over die bestemming tast men overigens in het duister. "Staat leeg, blijft leeg," denken de kunstenaars aan de Borgerstraat die geen cursus optimisme hebben gevolgd. Wie de deprimerende leegstand in de stad in ogenschouw neemt, kan wel begrip opbrengen voor dat statement. In Spangen heeft SKAR ruimte geschapen voor 23 ateliers. Doordat enkele kunstenaars van de 's-Gravendijkwal zich hebben gevestigd in andere SKAR panden, ontstond de mogelijkheid ook kunstenaars van Duende een werkplek aan te bieden. Duende, een van de oudste Rotterdamse collectieven met een internationale reputatie, moet haar locatie in Crooswijk verlaten. Dat was een dreun die nog steeds moeilijk te verteren is. Hoewel de onderlinge samenhang de laatste jaren wat verflauwd was,

is bij de kunstenaars sprake van heimwee en soms verlottering. "Wat geweest is, komt nooit terug," dichtte Jan Eijkelboom; die tekst staat op een kademuur in Dordrecht. Wij bezochten enkele Duende-kunstenaars die vanuit de gedwongen diaspora aan de Borgerstraat terecht zijn gekomen.

The Gift

"Als ik hier ben, heb ik het gevoel van een nieuw begin," zegt Marjan Laaper die sinds haar eindexamen aan de Willem de Kooning academie (beeldhouwen) in 1994, met een onderbreking van twee jaar Rijksacademie, in Crooswijk heeft gewerkt. "Maar als ik bij Duende aan het inpakken ben, heb ik een begrafeningsgevoel." Zij is in september nog met dat inpakken en verhuizen bezig, omdat zij negen weken in China verbleef, in de stad Xiamen. Daar heeft zij ook haar meest recente werk gemaakt, het intrigerende videoproject 'The Gift' (het geschenk). "Ik heb twee handen gefilmd, gespoelde handen zoals van moorsken die iets vragen aan voorbijgangers. Daar vliegt een vogeltje in, dat er op een gegeven moment weer uitvliegt."

Heb je die video daar ook laten zien?

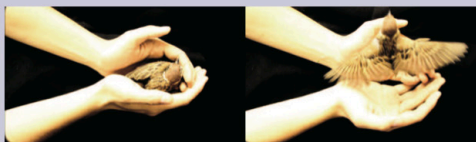
"In het centrum van Xiamen zijn in de publieke ruimte grote LED-schermen aangebracht. Omdat ik video-installaties en projecties maak, vond ik dat een prachtig medium voor mijn werk. Het is mij gelukt om 'The Gift' als een 'loop' (reeks achter elkaar geplaatste herhalingen van een filmbestand) op een van die schermen te tonen. Was een heel bijzondere ervaring." Marjan Laaper is terreden over haar nieuwe atelier. "Op zich is SKAR fantastisch, maar je betaalt er wel een prijs voor. Ik had bij Duende meer ruimte voor minder geld. Maar het heeft geen zin om terug te kijken. Het is daar een prachtige tijd geweest. Weet je wat ik heel prettig vind? Ik woon op het Noorderland. Als ik op de fiets naar Spangen ga, kom ik door het centrum. Naar Crooswijk reed ik daar omheen. Ik heb nu soms het gevoel dat ik, al fietsend, in het buitenland ben."

MARJAN LAAPER

The Gift

Dagopname van de vertoning van 'The Gift' van Marjan Laaper in het centrum van Xiamen.

Marjan Laaper: stills uit de video 'The Gift', 2013, Xiamen.